

ראיה פה היום סכוב סוכאי ססוך אוקטובר - הוא כותב
לאפטר שבדוואר היום ובהארץ היו טלגרפות ע"ד בואי לברלין - כמה
זריזים עחוניים אלו... .

אחרי ארוחת הצהרים נכנעה אהה העזרות המהאכسنות בפנסיון
ובקעה סמני ידיעות ע"ד קווטיליבין. היא הבירה אוחז פה. שאלתית
אם היא מחלוץ אסורה לי: לא. שאלת על פוע"צ ברוסיה. היא בעזם
ספוע"צ. שאלת על החعروכת. שאלתי לה בצלים אחדות שבערך הצליחה.
שאלת אם בן גוריון עודו ברוסיה. אסורה לה שפט טעם. באיזה דרך -
דרך ברלין. - אם הוא פה - כן. לפי הידיעות שלה לא הצליחה החعروכת.
לא סודרת בראווי, מקום לא היה מחייב, לא סודרו אקסקורסיות של
פועלים. בשאמrho לה טעל פי הידיעות שלי - הייתה לחعروכת הפלחה -
אסורה; אין זה דבר יחסוי. אפשר היה להצליח הרבה יותר אלו היה זה
סודר טוב.

בן עובדים הפוע"צ של סומקבה...
כמה עולבים בחורים אלו שאין להם כלום בסעיפים וברצונם
 בלבד המנפחות של היחס של הספלהה הרוסית... .

כ"ט כסלו
7 דצמבר

אתמול קיבלתי הזמנה מארון גנסין וסריים כהן-ברנשטיין לבוא
לנשף (נשפה הם אומרים) חנוכה אל התיאטרון הארץ-ישראלית העודר בברלין.
הנשף נערך בפנסיון של גנסין, אצל שטולסטטן. נאספו כל תלמידי

הטיאטרון - עיריות וערים אחדים בארץ - השאר שנהלketו אליהם פה. גנסין - אבי החבורה. סרים ברנשטיין כהן - מלכיה החבורה. מתקוננים להזען בלשצאר. יבואו לארץ בסוף הקיץ הבא. עובדים אלה "הביבסה". עוני לבוד הסבט שמנחן פ"י זברינסקי. סדקדקים דבש חזק לבטא את האות בראווי ובhalbטה השוא נע וhabנחו שוא נח. שחבל אז צלצול נחרדר, אם כי לא רגיל לאוזן. אם הטיאטרון יכannis שפוריים אלו בסבט - דיבינו.

ספרתי לגנסין על המצב הפנימי בהביבסה - השם הסרקד בפנים החבורה, אי שביעת רצון החברים, חוסר חזק היידוחי, אי אфон בכח המנהל. ספרתי לו בקש צברינסקי. הויזה הציירסלבקי כבר נשלהה לו, אולם הבועז לו דוחי שלא קיבל גם אה הויזה גורטניך אם לא משולח סכאנ.

בנשען השתחף גם ביאליק. הוא היה מבודח וטוב לב כל הזמן. גון גון חסידותי נלבב וצحل כילד לנוגנים חסידיים והארצישראליים של החבורה. ספר אנקדוטות וჰיסטוריות דרושים מנית ובייה. חכו גם לזרובוטינסקי וטשרנייחובסקי - אך אלה לא באו,

לbijטוב בא חיים מהארץ. לדבריו הווק קצח המצב. ננסים לשובות. כ-50-40 פועלים נכנסו לפתח תקווה, בחטע פאות לנטייעות הפטוק בוגיל.

ההסדרות החליטה לשלח את רסן וסקולניק לאמריקה - בחירה לא רעה.

שאלתיו אם הוא יודע פ"ד קבלת ספרים בסומקבה. לדבריו

איו זה זיין וב כל יייעות אודוי ואינט יהוועים היכן אני נפצע,

ספורים לא נתקבלו • עניין זה מרגע אוני, שם תקם ותתעורר ותתעורר,

אמריקה ווישם דוקא אם רונשוג, אני חייתי רעה אלה

יכל הזמגה זו וווע לאיז.